

Cảm nhận sau chuyến đi.

旅の後の感想

Lần đầu đến với nhật một trong số nước phát triển nhất thế giới. mình thật sự choáng ngợp trước sự phát triển ở nơi này. Đường xá thì rộng rãi sạch sẽ, không khí thì trong lành hơn việt nam rất nhiều. Con người nhật rất

lịch sự họ lúc nào cũng xin lỗi và cảm ơn. Thái độ lúc nào cũng đúng mực. nếu như ở việt nam không khó để thấy các cuộc cãi nhau la hét om sòm. Nhưng ở đây thì khác trong 27 ngày ở đây mình chưa thấy trường hợp nào. Giao thông cũng lạ lắm. ở đây người đi bộ dc ưu tiên hàng đầu rồi mới đến các phương tiện cơ giới. còn nhà mình thì mạnh ai người đó chạy, đi bộ thì tự lo thân đi ko ai nhường đâu.

初めて世界の発展国—日本に来て、とても衝撃だった。道路が広くて、綺麗で、空気もベトナムの空気、より綺麗だった。日本人はとても礼儀正しく、いつもすみませんとか、ありがとうを言う。相手に対する態度なども誠実だ。ベトナムであったら、あっちこっちでけんかをする人は多いのだが、日本にいた27日の間は一回も見なかった。また交通もかなり変。日本では、歩行者が一番優先され、車優先ではない。ベトナムではみんな行きたい放題で、歩行者は誰からも守られず、自分が自分を守るしかない。

Nhưng mình có thấy một số trường hợp tiểu đường bên này, khắc nhỏ cũng có, vượt đèn đỏ cũng có. Đúng là con người ở đâu cũng giống nhau thôi. Đến với seibukan thì lại càng bất ngờ hơn, mọi người tập luyện rất hăng say dù họ đã lớn tuổi. người mới tập thì cũng tập luyện với tinh thần học hỏi cao nhất. quả là tuyệt vời. nhưng cũng có 1 số người luyện tập lạ lắm. Thầy dạy như thế này mà họ lại đánh thế khác rồi họ còn cố gắng chỉ mình đánh theo hướng của họ nữa lạ thật. Còn 1 số người thì đánh quá mạnh mình có cảm giác họ chèn ép mình thôi. Họ còn chẳng quan tâm tới mình té thế nào nữa nhiều khi đau lắm nhưng cũng phải ráng chịu cho hết đòn, mấy người thế thì mình cũng né rồi nhưng nhiều khi vẫn bị lượm.

そう言っても、日本では、道でおしっこをしたり、つばを吐いたり、信号無視したりする人もたまに目に入った。まあ、そういう人はどこでもいますね。

それより、せいぶ館に来て、びっくりしたのは、高年齢に拘わらず、熱心に練習している人達だ。新しく始めた人たちも、学ぶという気持ちが大変高かった。とても素晴らしい事だ。

でも、たまに変な練習するをする人にも出会いました。先生がこう教えているのに、彼らは違うやり方をして、僕にもそのやり方を教えようとしていた。奇妙だね。

そして、投げが強すぎる人もいた。強すぎて、その人は筋肉ばかりを使った稽古をしているとののだろうかと思った。彼らは僕がどのように受けをするかを気にせずに投げたので、僕はすごく痛かったけど、我慢して技の終了まで待つしかなかった。これ以上彼らとはしたくなかったので、稽古相手にならないように避けていたけれど、又捕まってしまった。

Thành viên của seibukan hiếu khách thật. bọn mình qua đây chỉ có 27 ngày thôi mà đã dc đi gần hết vùng này rồi từ Himeji tới Kyoto nara rồi Osaka, universal . Thật là tuyệt vời! tới Himeji thì dc anh kentai dẫn đi chơi tới

2 lần rồi còn để ảnh đợi 1 tiếng ở ga vì mình đi xe điện không rành. Và còn dc mấy lady ở sân Himeji dẫn đi nữa. thật sự là bất ngờ vì họ đã bỏ thời gian tiền bạc để đi với mình mặc dù chỉ mới quen biết thôi. Người đã giúp đỡ bọn mình nhất là anh Hiro nếu không có ảnh thật sự chuyến đi này chắc khó mà trọn vẹn. đi chơi với nhau và tập luyện rất nhiều nên tình cảm của mình dành cho Hiro cũng rất nhiều. cảm giác như mình đã quen biết ảnh lâu lắm rồi.

せいぶ館の人はとても親切だった。おもてなし。ここにきて27日間しかいなかったが、姫路から京都、奈良、大阪、USJ、関西のほとんどへ連れて行ってもらった。素晴らしかった。姫路で健太さんが2回

とも案内してくれた。電車で慣れていなかったのも、待ち合わせ場所に1時間も遅れたのに、彼は待っていてくれた。また、姫路の道場の女性たちにも案内してもらった。僕たちと出会ったばかりなのに時間やお金を使って、一緒に行ってくれて、本当に僕たちは驚きました。感動した。一番助かったのはヒロさん（畑中君）だった。もし彼の助けがなかったら、この旅行は完璧ではなかった。外で会ったり、道場で一緒に練習する事も多かったのも、彼に親しみを感じた。昔からの知り合いだった感じがする。

có 1 bà cô tập với mình mà mặt có vẻ khó chịu lắm làm mình cũng sợ. sợ mình tập chán quá hay có vấn đề gì làm người ta ko ưa mình. Nhưng khi đến lúc về thì bà cô đó lại tặng quà cho mình , mà chụp hình cũng vui về nữa. thiệt là ngại quá. Xin lỗi vì đã nghĩ sai về cô. Đúng là ko nên đánh giá ai qua bề ngoài.

あるおばさんは僕と稽古するとき嫌な顔をして、ちょっと怖かった。怖かったのは、自分の技がつまらなかったのか、何かがあって嫌われたのかな？ しかし、帰国するとき、プレゼントをくれた。また、写真を撮るときもうれしい顔をしてくれた。悪印象を持ってしまい、すみませんでした。第一印象で人を評価するなんてよくないね。

Có một người mà mình rất thích tập đó là ông Kojima có nhiều lúc rất mệt nhưng cũng ráng tập với ông. Không biết lý do gì mà tập với ông mình thấy rất thoải mái giống như tập với người thân vậy. còn các anh yuki và anh matsui cũng dành thời gian đi chơi với tụi mình mặc dù mình nghĩ các anh rất bận. thật sự rất ảm áp khi ở xa gia đình mà dc mọi người quan tâm giúp đỡ như vậy.

稽古相手として、とても好きなのは小嶋さんでした。疲れていても、彼と一緒に稽古は頑張った。理由は分からないけれど、彼と練習すると、身内の人と練習しているような感じがする。

佑樹さんと松井さんも、たぶん、かなり忙しかったが、時間を割いて、僕たちと一緒に遊びに行ってくれた。

家族から離れていたところに、みんなが面倒を見てくれて、助けてくれた。本当に心の支えでした。

Mặc dù từ đầu thầy ko chọn mình sang. Nhưng thầy cũng đã tạo điều kiện cũng như cho chỗ ở để mình có thể tự túc sang đây tập luyện. và sang tới đây mình cũng hiểu dc lý do tại sao giữa mình và Hoàng lại chọn Hoàng. Mình cũng có cơ hội hiểu thêm về thầy. mình thấy thầy có 1 trái tim ảm áp mặc dù bên ngoài thầy ko thể thiện ra. Va thầy có vẻ đặt kì vọng rất nhiều vào bọn mình. Thầy còn xem việc mời dc bọn mình sang nhật là hoàn thành 1 tâm nguyện, kinh thật.

先生から奨学生には選ばれなかったが、宿泊などを用意して下さったので、自費でここに来られた。そして、ここに来てから、なぜホアンが選ばれたかの理由が分かるようになった。そして、先生についても前より分かるようになった。表には出さないけれど、先生はとても温かい心をもっている。また、僕たちに結構期待をしている。僕たちをここで練習させることができることは、一つの願いをかなえられたという事と看做して、それすごい。

Cô akiko thì giống như mẹ mình vậy. từ khi qua đây cô lúc nào cũng quan tâm tới bọn mình. Cô lúc nào nhìn cũng vui vẻ hạnh phúc. Lúc tiễn bọn mình về thì nhìn cô buồn lắm có vẻ như cô sắp khóc vậy. chắc bọn mình về thầy cô cũng buồn lắm. sau chuyến đi này thì mình đã rút dc nhiều bài học để trở thành người tốt hơn. Lần sau trở lại mình sẽ làm thầy cô vui lòng hơn không để xảy ra những lỗi như lần này nữa. thôi tình cảm thì tràn trề nhưng chữ nghĩa ko giỏi nên viết tới đây thôi.

明子先生はお母さんみたい。来てからいつも面倒を見てくれた。先生はいつも楽しく、うれしく見える。

僕たちと別れる時、寂しくて泣きそうな顔でした。僕たちが帰ったら先生たちはたぶん寂しく思うだろう。この旅でいろんなことを勉強できた。よりいい人になるためのレッスンでした。先生たちが嬉しくなるように、次回戻って来た時は今回の同じミスを繰り返さないようにしなくちゃ。感想はいっぱいあるけれど、書くのは苦手なので、ここで終了させていただく。

17-3-2015

Lần đầu tiên dc đến nhật. Cũng là lần đầu tiên kansha dojo dc mời chính thức sang để luyện tập. Thầy Khoa, anh Minh, gia đình và các bạn đã đến sân bay tiễn tụi mình lên đường. tuy bay khuya nhưng mọi người vẫn đến quá vui.

2015年3月17日

初めて日本に行く。初めて感謝道場生が正式に招かれる。コア先生、ミンさん、家族、友達が空港まで送ってくれた。出発時間が遅かったが、みんないっぱい来てくれて、すごく楽しかった。

12h check-in bỗng gặp 1 bà cô lại hỏi han mình bằng tiếng anh. Nói 1 hồi bà hỏi mình phải người việt không. Vãi cả tiếng anh. Đứng là máy bay trung quốc, leo lên rồi mà hơn 1 tiếng sau nó mới bay. Mà còn bay chậm hơn lịch trình nữa đáng ra 6h là tới thượng hải nhưng ko hiểu sao 9h mới tới chắc bay nhanh tốn xăng nên sợ. làm mình không kịp chuyển tiếp theo.

夜中の12時にチェックインしているとき、ある女性が英語で声をかけてくれた。対話の途中で、彼女は「ベトナム人か？」と聞いた。まさかの英語だ(笑)。

さすが中国！ 飛行機に搭乗して、待ちに待って、1時間後の出発だった。それだけでなく、予定の6時じゃなく、遅れて9時に上海に到着した。早く飛んだらガソリンが多くいるので、怖かった？ その飛行機が遅れたので、予定の関空行き飛行機に乗れなかった。

Lần đầu đi nước ngoài mà xui. Sợ quá trời khôn lẽ kẹt lại nơi này. Nhưng may sao tụi tào cũng biết nói chút tiếng anh nhưng tệ cực. mình phải điền giấy xin nhập cảnh vào nước nó 1 ngày. Rồi chạy ra ngoài lên lầu 2 tới hãng hàng không để đổi vé. Ú ó 1 hồi cũng đổi dc. Tới check-in nó hỏi hành lý tụi bay đang ở đâu. Mình nói là nó chuyển sang nhật rồi. nhưng may sao thẻ hành hình mình kẹp trong passport nó nhìn thấy. nó kêu tụi bay phải vào trong sân bay lấy hành lý lại rồi ra check-in từ đầu do trễ chuyển nên hành lý ko chuyển sang nhật đâu. Lại phải lằng xằng xin tụi hải quan chạy vào trong lấy hành lý.

初めて海外に出るのに不運だった。まさかここで止まるのか！ 幸いに中国人たちは下手だけどちょっとだけ英語をしゃべった。中国に1日入国許可を得て、二階に上ってチケットを変えなきゃいけなかった。なんとか、変更できた。チェックインのとき、荷物とかはどこにあるかと、乗務員に聞かれたとき、日本に送ったと答えてしまったが、パスポートの中に荷物のチケットを挟んでいたのを、彼女が見つけた。彼女の言ったとおりに、飛行機が遅れたから荷物は日本へ配送されなくなって、もう一回空港の中へそれ

を取りに行き、またチェックインをしなくてはならない。また走って、通関スタッフに頼んで、中にある荷物を取りだした。

May sao ko trực trực gì. 12h30 là tới chuyến bay. Trông máy bay cũng khá màu sắc, đẹp. leo lên ngủ hơn 1 tiếng mở mắt ra thì vẫn còn trên mặt đất. Tụi nó cho ăn uống xong mới bay.

幸いに、問題なかった。12時半に飛行機に乗った。その飛行機は色彩が豊かで、まあまあ綺麗だった。入って1時間ぐらい寝て、目が覚めたときにまだ出発してなかった。食事を出してから出発するのだ。

Tới nhật thì đã 5h tới 2 cậu bạn phải đợi tụi mình 5-6 tiếng. tới sân bay Osaka thì là 1 thế giới hoàn toàn khác. Sân bay mà lát biển xây nhìn thật khủng. từ chỗ đáp máy bay tới chỗ làm thủ tục phải đi xe điện lần đầu tiên thấy luôn. Nhân viên tại nhật rất lịch sự khác hẳn bọn tàu. Thủ tục xong ra gặp 2 thanh niên đón mừng hết lớn. từ sân bay tới kobe phải đi bus ngót 2 tiếng. tới nhà thầy thì đã 7h. dc thầy cho ăn 1 bữa. thầy còn hỏi là tụi bay muốn tập hay về nghỉ. Thôi đành xin lỗi thầy từ lúc 12 đêm hôm trước tới giờ tụi con ngủ dc chừng 4 tiếng nên phải từ chối thầy. cô dất 2 đũa về hotel. Rộng thật, sạch, đẹp. xếp đồ ra hết 2 thùng đi ngủ lấy sức sáng mai tập

日本に着いたら午後5時になった。ズオンとヒロさんを5-6時間も待たせてしまった。関西空港に着いたらマジで別の世界に着いたみたい。海を埋めて空港を作るなんてすごかった。飛行機から手続きをするところまで電車を乗らなくてはならなかった。はじめてみた電車。日本の空港のスタッフは中国のスタッフとは全然違って、とても丁寧だった。手続きが終わって、外を出て、迎えに来てくれた友人に会えて、すごくうれしかった。関空から神戸まで2時間ぐらいかかった。先生の家に着いたらもう7時になった。晩ごはんをいただいた。稽古をしたいか？ 休みたいか？ と先生が聞いた。申し訳ございませんが、昨日の夜12時から今まで4時間しか眠れなかったの、次の日から稽古をお願いした。明子先生が二人をホテル（先生の家）まで案内してくれた。広くて、綺麗で、清潔だった。荷物を出して、男二人は翌日の稽古の為に寝た。

18-3-2015

6h30 là phải dậy chuẩn bị để 7h tập. cũng may là sân ngày trên lâu nên dc ngủ lâu. Trời quá lạnh, may mà không sang tháng mùa đông. không là chỉ có chùn mền thôi không làm gì dc. Trời thì lạnh mà thầy lại khởi động ít nên tập mệt phờ râu. Trong khi khởi động thầy có nói chuyện với mọi người. lạ thật khác hẳn sân mình. ở đây tập kinh thật liên tục không dc nghỉ có khát nước thì tự đi uống chứ không dc nghỉ 5 phút uống nước hư sân mình. Tội nhất mấy a làm uke ko dc nghỉ giây nào luôn. Hôm nay mình có làm uke.

2015年3月18日

朝7時に稽古があるから6時半に起きなければならない。幸いに道場がすぐ上にあるので、長く眠れた。寒すぎる！！ 冬に来なくてよかった。冬に来たら、たぶん布団から出られないだろう。寒い中、準備運動が少なく、かなり疲れた。準備運動をするとき先生はみんなと話した。感謝道場とは違った。またここでは連続練習をして、のどが渇いた時は自由に水を飲む。感謝道場では違って、5分休憩がある。先生の受けをした兄さんたち、休むマもなかった。大変でした。今日私も受けをした。

Mọi người tập xong tự giác quét sân lâu sân. Không như bên mình phải nhắc ko thì chả làm. Lần đầu tiên mình tập đến bốc khởi theo đúng nghĩa đen. Ngày đầu tiên lạnh quá không chú ý dc kĩ thuật của thầy. thầy kêu làm uke thì trong đầu chỉ nghĩ dc làm sao sống sót thôi. Tập xong thì dc thầy mời tới nhà ăn sáng, điều đầu tiên đập vào mắt mình là 1 đĩa trái cây, 1 ly trà và sữa chua. Không lẽ thầy cho ăn trắng miệng

trước rồi mới ăn món chính ta. Ăn xong thì dc thêm 1 lát bánh mì với 2 miếng mochi kẹp phô mai. Chưa bao giờ dc ăn bữa sáng đáng lòng như vậy hic hic.

稽古の後はみんなが自ら掃除をした感謝道場では、言われなければ怠けてしまう。初めてこんなに疲れるまで練習した。初日、寒すぎて先生の技術に気を配れなかった。先生の受けをするときも、どうか生き残るようにしか考えれなかった。朝稽古の後、朝ごはんはどうかと先生に誘われた。目の前にフルーツ一皿、お茶とヨーグルトがあった。もしかしたらデザートが先で、メインディッシュはその後なのか。食べ終わった、パン1枚、チーズ餅2ツをさらにもらった。初めてそのような淋しい（量が少な過ぎ）朝飯を食べた。

Đến 1h chiều thì tập lớp của lady do cô dạy. toàn phụ nữ lớn tuổi không có em gái nào cả. cô cho tập jô chưa tập mấy kĩ thuật này bao giờ nên còn lóng cọng. tuy là phụ nữ nhưng tập cũng sung lắm không kém gì nam giới.

午後1時は明子先生のレディースクラス。年上の女性ばかりで、少女がいない。杖を持つての稽古でした。やったことのない技ばかりをするので、ばたばたした。女性なのに、男性に負けずによく練習していた。

Nghỉ ngơi dc tý lại đến lớp của đai trắng 1 ngày mệt mỏi. điều hay ở đây là dù là lớp đai trắng nhưng dai đen lên đồng để giúp họ tập luyện. Rất hay, tại sân mình đai trên đường như ko thích tập với đai dưới chắc do họ nghĩ là mất thời gian. Mình thì ko nghĩ vậy, và qua tới đây thì suy nghĩ mình là đúng. Tập lớp này rất hay có những động tác từ lâu rồi mình ko chú ý tới nay dc tập lại thật là bổ ích.

ちょっと休んだらまた白帯のクラスに出た。よかったのは、白帯のクラスなのに、黒帯の人もいっぱいいた。白帯の助けに来たんだ。私の道場ではそういう黒帯の人が少ない、みんなはそれが時間の無駄だと考えるからだ。私はそう思わない。ここにきて、自分が正しかったことが分かった。このクラスで、あまり気にならない動きをもう一回練習できて、とても良かった。

Đai trắng tập rất hăng say. Nhìn họ tập lại nhớ tới những ngày đầu mình tập. họ tập trung hết mức và học với 1 thái độ cầu thị tuyệt vời. mình ko hiểu lý do vì sao mà ở việt nam dạo gần đây đai trắng họ ko còn có thái độ tập như vậy nữa, có lẽ họ xem aikido là thể thao chứ ko phải là võ thuật. người tập võ ko nên có thái độ thiếu tập trung, hời hợt như vậy. và còn học thêm dc 1 thứ hay để phát triển khả năng đứng sân của mình nữa. đó là phương pháp dạy đai trắng rất hay dường như trong toàn bộ giờ tập họ dc tập hoàn toàn với đai trên tuyệt vời.

白帯の人は熱心に練習する。彼らを見ていると自分の始めたころを思い出した。彼らは集中していて、学び取ろうとしている態度は素晴らしいと思った。ベトナムではそういう態度を持つ人は少なくなってきた。なぜだろうね。武道をする人はそういう集中せずに、浅い態度を持ってはよくないだろう。もう一つ学ぶ事が出来た。白帯のための練習法、稽古の全時間に黒帯の人と練習できるように工夫する。

Đến tối có cái hẹn với chị Trang tại nhà hàng của thầy. Nhưng ko hiểu sao chị ko tới. 2 đứa chưa biết ăn tối bằng gì thì thầy ban phước cho 2 miếng cá với oden mừng hết lớn. thầy con cho mượn thêm mấy cái nồi nhưng quên đưa nắp. làm chị nhân viên trong quán phải chạy theo đưa cho mình ngại quá, thấy chị chạy mệt mà thương lắm. đang chuẩn bị ăn thì chị Trang cùng cô đến nhà. Ăn uống nói chuyện vui vẻ lắm. Chị Trang chắc lâu rồi ko nói tiếng việt nên khi gặp tụi mình nói quá trời. tới khuya mới về.

夜には先生の店でチャンさんと会う約束があったが、彼女が来なかった。理由は分からない。私たち二

人は晩御飯をどうしようかと迷っていた時に、先生は魚2枚とおでんを下さった。とてもうれしかった。その後、鍋を貸していただいた。鍋のふたを渡すのを忘れたので、店の店員さんが走って渡してくれた。疲れてた姿を見て本当に申し訳ございませんでした。晩御飯を食べる直前、チャンと明子先生がきた。一緒に晩御飯を食べて、話をしたりして楽しかった。チャンさんは長い間ベトナム語をしゃべれなかったから、私たちに出会い、すげエしゃべってた。深夜までいてくれた。